

Dr. Cserich – Dr. Gyovai Ügyvédi Iroda
Dr. Cserich Zsolt ügyvéd
Dr. Cserichné Dr. Gyovai Judit ügyvéd

Alkotmánybíróság
az első fokon eljáró Szekszárdi Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 4 5 2 - 0 / 2020	
Érkezett: 2020 FEBR 2 0.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 16 db	<i>lu'</i>

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bek-e alapján a [redacted] képviseli a csatolt meghatalmazás alapján a Dr.Cserich-Dr.Gyovai Ügyvédi Iroda eljáró ügyvéd Dr.Cserich Zsolt. [redacted] indítványozó, az alapperben II.r.alperes képviseletében az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a **Tisztelt Alkotmánybíróságot**, állapítsa meg a **Kúria Pfv.III.20.875/2018/12.sz.alatti** részítéletének alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv 43§(1)bekezdése alapján semmisítse meg.

A kérelem indokolására az alábbiakat adom elő

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági döntés:

a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.20.875/2018/12.sz.részítélete

A [redacted] épületek 1982. [redacted] kezdődő és 1983. [redacted] befejeződő munkálatok alapján létesültek. A épületek tervezője a [redacted] Megyei Tanács Tervező Vállalat, beruházója az OTP illetve az időközben megszűnt [redacted] Megyei Beruházási Vállalat ([redacted]) és a [redacted] Ipari Szövetkezet volt. Az elkészült épületekre [redacted] Városi Tanács VB Műszaki Osztálya 1983.12.05-én használatbavételi engedélyt adott.

A lakóház ráépült a már meglévő két távközlési kábelre, amelyeket a tervező és a II.r.alperes jogelődjével [redacted] történt előzetes egyeztetés nyomán az épület kivitelezésének megkezdése előtt ki kellett volna váltani. Nem volt vitás a per során, hogy az épületeket a

██████████ b nyomvonalára tervezték rá. A II.r.alperes jogelődje az 1980.10.10-én kelt egyeztetési emlékeztetőben az épület megépítésének feltételeként előírta, hogy végleges megoldásként új nyomvonalra kell a kábelt kiváltani.

A ████████ képviselői ideiglenes hozzájárultak ahhoz, hogy a két kábel ideiglenesen, megfelelő védelemmel ellátva az épület alatt maradjon, a kábelt hasított védőcsőbe kellett helyezni az alapba maradandóan, annak érdekében, hogy annak értékét, teherbíró képességét ne befolyásolja.

A ████████ kábel védelembehelyezését a ████████ végezte el, oda további II.r.alperes tulajdonát képező kábel behúzása nem került.

Az 1984.06.01.-i a helyszíni szemle jegyzőkönyvében rögzítésre került, hogy a ████████ tulajdonú kábel nyomvonalára olyan mértékben ráépültek a lakótelep épületei (████████ alatti épületek építése kapcsán) hogy amíg a ████████ kábel nincs biztonságba helyezve a ████████ a műszaki átadáshoz nem járul hozzá. Az 1984.08.02.-i jegyzőkönyv rögzítette, hogy a ████████ ideiglenesen hozzájárul az építés műszaki átadásához, amennyiben a kábel kiváltásához szükséges feltételeket teljesítik.

Ezt követően a(ill.annak jogelődje) kötelezettséget vállaltara, hogy a kábel kiváltását elkészítteti, így a II.r.alperes akkor képviselője **ideiglenesen** hozzájárult az épületek műszaki átadásához. A kábelek áthelyezése az épület alól a III.r.alperes és az építtető (illetve kivitelező) mulasztása miatt nem történt meg.

A ████████ 78-261989.sz.alatti AII/5.sz.alatti alapperben csatolt határozatával a ████████ tulajdonú kábel kiváltása tárgyában kiadott 78/1989.sz.alatti használatbavételi engedélyt visszavonta, mivel a:

„ A ████████, G „ jelű 40 lakás építésével érintett ████████ tulajdonú kábel kiváltása tárgyú munka csak részben – az alépítményhálózat megépítésével -készült el, a ████████ tulajdonú kábel nem került nem behúzásra, kiváltásra.”

A határozatban érintett kérelmező a ████████ volt.

A III.r.alperes 1987.01.23-án kelt iratában bejelentette illetve tájékoztatta a II.r.alperest arról, hogy :

„ *természetesen számontartjuk e tekintetben a kötelezettségeinket és a tervezett kábel kiváltását a tervek szerint a közeljövőben tervezzük illetve megépítjük.*

2005.07.29-én a 4.sz. lépcsőház és a szomszédos lakások falai megsüllyedtek, megrepedtek, amiatt hogy az I.r.alperes tulajdonában álló vízcső kilyukadt és a víz a az épület alá került aminek több oka volt.

A felperesek az épületben és a lakásokban bekövetkezett károk miatt peres eljárást kezdeményeztek az I.r.alperes ████████ Kft, a II.r. ████████ és a III.r. ████████ Város Önkormányzata alperesek ellen.

A Szekszárdi Törvényszék 16.G.40.001/2017/5.sz.alatti ítéletében egyetemlegesen kötelezte az alpereseket a felpereseknek az elsőfokú ítéletben részletesen felsorolt – a kereseti követelés mintegy 60%-nak megfelelő, jelen beadványunkban tételesen fel nem sorolt – összegek és a perköltségnek a pervesztességgel arányos részének megfizetésére.

A II.r.alperes marasztalását arra alapította, hogy az épület megépítésekor a II.r.alperes jogelődje érdekkörébe tartozó két távközlési vezeték az épület alatt maradt, ugyanakkor a távközlési

kábelek ideiglenesen védelembe helyezésre kerültek. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a fentiekre pénzügyi avagy egyéb ma már nem követhető okból kifolyólag tudatosan került sor. Bár rögzíti az ítélet, hogy a periratokhoz csatolt korabeli jegyzőkönyvek alapján a II.r.alperes mindent megtett a kiváltás szorgalmazása érdekében, a kábelek a helyükön maradtak és abba az alperes belenyugodott.

Hivatkozott arra az ítélet, hogy ezen kábelek valamikor a 80-as évek végén és 90-es évek elején üzemben kívül helyezésre és a védőcsőből a kábelek kihúzásra kerültek.

Az elsőfokú ítélet szerint a helyszíni szemle adatai, a szakvélemények, illetőleg önmagában a II.r.alperes nyilatkozatából is azt állapította meg a bíróság, hogy a kábelek eltávolítását követően a védőcsövek lezárására nem került sor. A törvényszék álláspontja szerint mindezen körülményeket összevetve a megfelelően kiiktatásra nem került távközlési kábelek, illetőleg védőcsövek állapotáért, illetőleg az ebből eredő, azzal összefüggésbe hozható károsodásért a II.r.alperes felelőssége is megállapítható, mivel álláspontja szerint távközlési kábelek, illetőleg annak védőcsövei épület alatt maradása felperesi épület károsodásával összefügg az elsőfokú bíróság szerint.

Az alperesek fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a **Pécsi Ítéletábla** a bizonyítási eljárást széleskörben három tárgyaláson kiegészítve valamennyi szakértő meghallgatása után az elsőfokú ítélettel részben eltérő tényállást megállapítva, az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatva a II-és III.r.alperessel szemben a keresetet elutasította.

Az Ítéletábla a II.r.alperes tekintetében kifejtette, hogy:

- A munkálatoknak az elvégzése a beruházó érdekében állt, megvalósítása pedig a kivitelező cég kötelezettsége lett volna a beruházó megrendelése alapján. A II.r. alperes jogelődje a közművek végleges kiváltását szorgalmazta, annak elmaradása, illetve a kábelek ideiglenes védelembe helyezése a beruházó kérésére történt

- Önmagában az épület megsüllyedése nélkül a vízaknából a védőcsövek belsejébe került víz, a csövek szétcsúszása vagy elöretörése nélkül nem vezette volna az épület alatti löszös talajba a vizet

- Az épület alatti közművek munkaárkai a környező termett talajhoz képest lazább visszatöltésűek voltak, emiatt a vízvezeték kilyukadásának helyétől az épület alatti talajba vezették a vizet, ami a löszös talaj megrohadásához, majd az épület megsüllyedéséhez, ennek következtében pedig az épület alatti távközlési védőcsövek eltöréséhez vezetett. A védőcsövekben lévő víz ezt követően az épület alatti löszös talajt tovább áztatta

- Az a tény, hogy az épület alatti közművek munkaárkai lazább szerkezetűek voltak, mint a környező termett talajé, nem jelenti egyben azt is, hogy az épület alatti közművek munkaárkait kivitelezésükkör hatályban volt jogszabályi, vagy szabvány előírásoknak. Az épület alatti közművek munkaárkai tömörítettségének megfelelőségére adat nem áll rendelkezésre, e körben [REDACTED] szakértő feltételezése a nem megfelelő tömörítettséget kellőképpen nem bizonyítja.

- A védőcső (nyugati barna) munkaárka jogszabályoknak, illetve szakmai előírásoknak meg nem felelő tömörítettsége a perben nem bizonyított.

- Az épület alatt húzódó másik védőcsövet (keleti szürke) nem a II.r.alperes jogelődje, hanem a pontosított tényállás szerint a [REDACTED] építette meg, az e védőcső elhelyezésekor készült munkaárok megfelelő tömörítettsége- amelyre nézve szintén nem áll rendelkezésre adat – a II.r.alperesen ezért sem kérhető számon

- Minden károkozás jogellenes, ezért a felpereseknek a perben bizonyítaniuk kellett volna, hogy a kárakat a II.r.alperes (is) okozta. Ez a bizonyítás azonban a perben nem vezetett eredményre, hiszen a fentiek alapján az akkor lett volna megállapítható, ha a felperesek azt tudták volna bizonyítani, hogy a II.r.alperes jogelődje által nem megfelelően tömörített közmű munkaárok vezette be a vizet az épület alá.

A Kúria részítéletében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kábelek kiváltása kellő gondosság mellett nem csupán a vezetékek más nyomvonalra helyezését jelenti, hanem az épület állékonyságának és biztonságának érdekében a védőcsövek betömedékelését, vagy eltávolítását, vagyis a lakóház alatti megfelelő támasz biztosítását. Erre jogszabályi kötelezettség, előírás nincs, azonban a kellő gondosság tanúsítása mellett ennek meg kellett volna történnie. Ezt erősítette meg [REDACTED] szakértő is a másodfokú tárgyaláson történt meghallgatásán.

Álláspontja szerint nem kell ahhoz jogszabályi kötelezettség, illetve annak megszegése, hogy az alperesek kártérítési felelőssége megállapítható legyen.

A II. és III. rendű alperes kártérítési felelőssége vonatkozásában a Kúria egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel. Álláspontja szerint helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az épület megépítésekor a II. rendű alperes jogelődjének érdekkörébe tartozó két távközlési vezeték az épület alatt maradt, a kábelek eltávolítását követően a védőcsövek elzárására nem került sor. Minderre tekintettel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást úgy, hogy a megfelelően kiiktatásra nem került távközlési kábelek, illetve védőcsövek állapotáért, és az ebből eredő, azzal összefüggésbe hozható károsodásért a II. rendű alperes felelőssége megállapítható.

Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a III. rendű alperes jogelődje a II. rendű alperessel kötött megállapodás alapján vállalta a vezetékek eltávolítását, azonban ezt nem tette meg. A III. rendű alperes ezen mulasztása – a II. rendű alperes esetében megállapítottak szerint – okozati összefüggésben áll a bekövetkezett kárral.

A Kúria álláspontja szerint II-III. rendű alperesek tehát a kábelek kiváltása, a védőcsövek betömedékelése, vagy eltávolítása vonatkozásában nem tették meg a szükséges intézkedéseket, így kimentésük nem vezetett eredményre, vagyis nem bizonyították, hogy úgy jártak el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Az alperesek ezért közös károkozóként a Ptk. 344. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen felelnek a bekövetkezett károkért.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A felperesek keresetének helyt adó a Szekszárdi Törvényszék 16.G.40.001/2017/5.sz. elsőfokú részítélete ellen a II.r.alperes (hasonlóan a többi alpereshez) fellebbezést nyújtott be. A fellebbezés nyomán a Pécsi Ítéletábla mint másodfokú bíróság Gf.V.40.013/2018/12.sz.alatti részítéletében az első fokú ítéletet részben megváltoztatta és a keresetet II.r.és III.r.alperesekkel szemben elutasította. A jogerős részítélet ellen az I.r.felperes nyújtott felülvizsgálati kérelmet, amely alapján indult felülvizsgálati eljárás nyomán a Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal támadott Pfv.III.20.875/2018/12.sz.alatti részítéletében a jogerős részítélet felülvizsgálattal támadott - az I.r.felperes keresetét a II-III.r.alperesekkel szemben elutasító, valamint az I.r.felpereset fellebbezési illeték és a II-III.r.alperesek javára másodfokú perköltség megfizetésére kötelező – rendelkezését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú részítéletet ebben a körben helyben hagyta.

A csatolt részítéletek alapján a peres felek az eljárás során az összes lehetséges jogorvoslati lehetőséget kimerítették, perújítási eljárást a peres felek nem kezdeményeztek.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A II.r.alperes számára a jelen alkotmányjogi panasszal támadott Kúria részítélete először papír alapon 2019.december 05-én került kézbesítésre. A II.r.alperes már a másodfokú eljárásban áttért az elektronikus eljárásra, így jelezte az első fokú bíróságnak, hogy kéri az ítélet fentiek

miatt szabályszerű elektronikus úton való kézbesítését, amelynek a Pécsi Törvényszék a csatolt végzéssel együtt 2020.01.03-én eleget is tett. A fentiek alapján látható, hogy mind a szabályszerű elektronikus úton, mind pedig postai úton történt kézbesítés figyelembe vételével a jelen alkotmányjogi panasz benyújtására határidőben az Abtv 30§(1) bekezdésében rögzített 60 napos határidőben sor került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A jelen indítványozó [REDACTED] a perben II.r.alperesként vett részt a csatolt ítéletekből megállapíthatóan.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv 29. § szerint: „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

Álláspontunk szerint a Kúria részítéletének meghozatala során a másodfokú eljárásban megállapított és szakértői véleményekkel alátámasztott tényállástól, a szakértői véleményekbe és a perben becsatolt okiratokba ütközően azzal ellentétes tényállást állapított meg, az eltérést nem indokolta, a II.r.alperes felelősségének megállapítását olyan megalapozatlan is indokolatlan az alaptörvény 28.cikkébe ütközően kiterjesztő jogszabályértelmezésre alapította, amely alapján a II.r.alperes álláspontja szerint sérültek az Alaptörvény XXVIII.cikk (1)bekezdésben rögzített alkotmányos joga, amely joga az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése mellett Emberi jogok európai intézménye 6. Cikkébe (- Tisztességes tárgyaláshoz való jog) és Polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya 14. Cikkébe is rögzített alapelveket is megsérti.

A T.Kúria fenti Alaptörvénybe ütköző eljárása a döntését érdemben befolyásolta.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„C) cikk (1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.”

„R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Emberi jogok európai intézménye 6. Cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

Polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya 14. Cikk

1. A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

Az indítványozó álláspontja szerint a bírósági döntése csak az Alaptörvénnyel összhangban lévő eljárásban és az Alaptörvénynek megfelelő eredménnyel születhet meg, jelen esetben a T.Kúria döntéshozatala során erre nem került sor.

A Kúria eljárása során a fentiek mellett polgári perrendtartásról(rPp) 1952. évi III. törvény alábbi rendelkezéseit is figyelembe kellett volna venni:

2. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

221. § (1) Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Kúria részítéletében nem jelölte a jogszabálysértést, amely alapján a jogerős ítéletet megváltoztatta, nem indokolta, hogy miért tért el a másodfokú bíróság által alapos bizonyítási eljárás alapján megállapított tényállástól, nem indokolta meg, hogy miért tért el a perben a szakértő által elmondottaktól, és a csatolt bizonyítékoktól. A Kúria a II.r.alperes felelősségét a felróhatóság olyan megalapozatlanul kiterjesztő annak jogszabályi céljába és Alaptörvénybe ütközően értelmezte amely értelmezés nyilvánvalóan nem felel meg a józan észnek és a közjónak illetve nem szolgál erkölcsös és gazdaságos célt. A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyta helyben, és helyezte hatályon kívül a Pécsi Ítéltábla másodfokú ítéletét.

A Kúria a részítéletének meghozatalakor fenti eljárásával megsértette az Alaptörvény fentiekben rögzített rendelkezéseit, a tisztességes eljárás alapelvét.

A „tisztességes eljárás” (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül, hanem az idézett alkotmányi rendelkezésben foglalt követelményeken többi garanciájának teljeseledését is átfogja. Az Egyezségokmánynak és az Emberi Jogok Európai Egyezményének - az Alkotmány 57. §-a tartalmához és szerkezetéhez mintát adó - eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint

az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

A 7/2013. (III. 1.) AB határozat szerint az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdése mindenkinek jogot biztosít arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. A Bíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot az Egyezmény 6. Cikkében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jog részének tekinti. E jog pontos tartalma a Bíróság elmúlt évtizedek során számos döntésében kimunkált, széleskörű gyakorlatából olvasható ki. E körben a Bíróság kiindulópontja az, hogy a bírói döntésekkel szemben **valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság**, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét. (Taxquet kontra Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 90.; legutóbb megerősítve: Shala kontra Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10.; § 29.) A Bíróság következetes gyakorlata szerint **a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.** (Suominen kontra Finnország, 37801/97.; 2003. július 1.; § 34.; legutóbb megerősítve: Vojtěchová kontra Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25.; § 35.) **A Bíróság olvasatában az adott bírói döntés természete, és az alapul fekvő egyedi ügy körülményei határozzák meg, hogy milyen terjedelmű és mélységű indokolás elégíti ki az indokolási kötelezettség egyezménybeli követelményét.** Ebből következően az indokolt bírói döntéshez fűződő jog megsértését kizárólag az alapul fekvő egyedi ügy összes körülményeinek vizsgálatát követően lehet megítélni. (Tatishvili kontra Oroszország, 1509/02.; 2007. február 22.; § 58.; Grădinar kontra Moldova, 7170/02.; 2008. április 8.; § 107.; legutóbb megerősítve: Sholokhov kontra Örményország és Moldova, 40358/05.; 2012. július 31.; § 67.) Éppen ezért elképzelhető, hogy valamely részletkérdésre vonatkozó indokolás teljes elmaradása nem, míg **egy lényegesebb kérdésre vonatkozó hiányos indokolás viszont az Egyezmény 6. Cikkében biztosított jog megsértését idézi elő.** A Bíróság az indokolások fogyatékoságának foka tekintetében kijelölte azt a határvonalat, amely elválasztja az Egyezménynek megfelelően indokolt határozatoktól. Ennek során a Bíróság elvi élel szögezte le, hogy az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné. (Hiro Balani kontra Spanyolország, 18064/91.; 1994. december 9.; § 27.; Ruiz Torija kontra Spanyolország, 18390/91.; 1994. december 9.; § 29.; García Ruiz kontra Spanyolország, 30544/96.; 1999. január 21.; § 26.; Hirvisaari kontra Finnország, 49684/99.; 2001. december 25.; § 30.; legutóbb megerősítve: Sholokhov kontra Örményország és Moldova, 40358/05.; 2012. július 31.; § 67.) **A Bíróság ugyanakkor azt is elvi élel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot.** A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb

fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben. (Helle v. Finnország, 20772/92.; 1997. december 19.; § 60.; Karakasis v. Görögország, 38194/97.; 2000. október 17.; § 27.; Boldea v. Románia, 19997/02.; 2007. február 15.; § 30.; Tacquet v. Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 91.; legutóbb megerősítve: Vojtěchová v. Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25., § 35.) **A Bíróság az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e.** (Hiro Balani kontra Spanyolország, 18064/91.; 1994. december 9.; § 28.; Ruiz Torija kontra Spanyolország, 18390/91.; 1994. december 9.; § 30., legutóbb megerősítve: Ilyadi kontra Oroszország, 6642/05.; 2011. május 5.; § 44.)

Az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség. (Erről lásd: Baucher kontra Franciaország, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47-51.) **Másfelől szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja.** (Erről lásd: Shala v. Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10., § 29.) **Ennek oka az, hogy kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.**

A Pécsi Ítéletábrla jogerős ítéletében részletesen kifejtette, hogy vizsgálta az eljárása során azt, hogy a II. és III. r. alperesek tanúsítottak-e felróható magatartást, illetőleg, hogy a II. és III. r. alperesek tevékenysége vagy mulasztása és a felperesek kára között áll-e fenn okozati összefüggés.

Esetünkben a Kúria jelen indítvánnyal támadott részítéletében négymondatos tényállás megállapítása és a minimális indokolás a fentiek alapján nem felel meg a tisztességes eljárás elvének.

Az indokolásból nem derül ki, hogy a Kúria figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat, a szakértői véleményeket és azok szóbeli kiegészítését, amelyeket a másodfokú bíróság figyelembe vett, részletesen indokolt.

A másodfokú bíróság rögzítette, hogy [REDACTED] szakértő személyes meghallgatása alapján előadta, hogy az építkezés során a telefonvezetéket védőcsőbe helyezték, és azt átvezették az alapozáson.

A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a felperesek nem jelölték meg a perben, hogy mi lenne a II. r. alperesnek az a jogellenes magatartása, amivel okozati összefüggésben őket károsodás érte. A szakértő úgy nyilatkozott, hogy nincs olyan kötelező szakmai előírás, amely a bent maradó védőcsövek kötelező kiinjektálást írná elő.

A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a II. r. alperes kártérítési felelősségét arra tekintettel, hogy a II. r. alperes jogelődje belenyugodott abba, hogy a kábelek a helyükön maradtak, illetve hogy a kábelek eltávolítása után a védőcsöveket a II. r. alperes nem zárta le. A szakértő kifejtette, hogy az építkezés előtt mind a távközlési vezetékek, mind a vízvezetékcsövet új nyomvonalra kellett volna helyezni, és az épület helyén és az épület közvetlen közelében az elbontott vízvezeték és a többi elbontott közművezeték kitermelt munkagödrt megfelelő minőségű talajjal kellett volna visszatölteni, rétegesen megfelelő tömörségi fokra tömörítve.

A Pécsi Ítéltábla kifejtette, hogy ezen munkálatok elvégzése a **beruházó érdekében állt, megvalósítása pedig a kivitelező cég kötelezettsége lett volna a beruházó megrendelése alapján.** A II.r.alperes jogelődje a közművek végleges kiváltását szorgalmazta, annak elmaradása, illetve a kábelek ideiglenes védelembe helyezése a beruházó kérésére történt. Megállapította a másodfokú bíróság, hogy a sávalapokba bebetonozott védőcsövek szétcsúszása, illetve eltörése – egyéb külső behatás pl. földrengés hiányában – **nem keletkezhetett az épület megsüllyedését és megrepedését megelőzően.**

Rögzítette a másodfokú bíróság, hogy önmagában az épület megsüllyedése nélkül a vízaknából a védőcsövek belsejébe került víz, a csövek szétcsúszása vagy eltörése nélkül nem vezette volna az épület alatti löszös talajba a vizet. Megállapította, hogy az épület alatti közművek munkaárkai a környező termett talajhoz képest lazább visszatöltésűek voltak emiatt a vízvezetékek kilyukadásának helyétől az épület alatti talajba vezették a vizet, ami a löszös talaj megroskadásához, majd az épület megsüllyedéséhez, ennek következtében pedig az épület alatti távközlési védőcsövek eltöréséhez vezetett. A védőcsövekben lévő víz ezt követően az épület alatti löszös talajt tovább áztatta. Tényként állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az épület alatti közművek munkaárkai lazább szerkezetűek voltak, mint a környező termett talajé, nem jelenti egyben azt is, hogy az épület alatti közművek munkaárkait kivitelezésükkor nem megfelelően tömörítették, tömörítettségük nem felelt meg a kivitelezésükkor hatályban volt jogszabályi, vagy szabvány előírásoknak. Az épület alatti közművek munkaárkai tömörítettségének megfelelőségére adat nem áll rendelkezésre, e körben [REDACTED] szakértő feltételezése a nem megfelelő tömörítettséget kellőképpen nem bizonyítja. A védőcső (nyugati barna) munkaárka jogszabályoknak, illetve szakmai előírásoknak meg nem felelő tömörítettsége a perben nem bizonyított.

Az épület alatt húzódó másik védőcsövet (keleti szürke) nem a II.r. alperes jogelődje, hanem a pontosított tényállás szerint a [REDACTED] építette meg, az e védőcső elhelyezésekor készült munkaárok megfelelő tömörítettsége -amelyre nézve szintén nem áll rendelkezésre adat – a II.r. alperesen nem kérhető számon.

A Pécsi Ítéltábla kifejtette hogy minden károkozás jogellenes, ezért a felpereseknek a perben bizonyítaniuk kellett volna, hogy kárukat a II.r.alperes (is) okozta . Ez a bizonyítás azonban a perben nem vezetett eredményre, hiszen a fentiek alapján az akkor lett volna megállapítható, ha a felperesek azt tudták volna bizonyítani, hogy a II.r.alperes jogelődje által nem megfelelően tömörített közmű munkaárok vezette be a vizet az épület alá.

A másodfokú bíróság azt is megállapította, hogy a kábel védelembe helyezése vagy kiváltása a távközlési kábelek védelmét jelentik. Azzal, hogy a kábelek kiváltására nem került sor, hanem védelembehelyezésre kerültek az azt jelentette, hogy azok az épület fennállásáig ott maradnak. Értelemszerűen rögzítette a másodfokú bíróság, hogy nem maga a kábel vezette a vizet, hanem az alapba bebetonozott védőcső.

Az ítéletben a fentiekben rögzített tényállást mellett a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárásban [REDACTED] szakértő egyértelműen azonosította azt a kábel - pontosabban védelembehelyezett és két üres nyitott szürke csövet tartalmazó alépítményt - amely vezethette a vizet.

[REDACTED] szakértő a 2017.09.28-i tárgyaláson elmondta, hogy „ a víz az „A” aknából az „F” akna felé folyt, de jutott a „ B „ aknába is a csöveken keresztül.” Ez a kábel a közműterképen egyértelműen a „ szürke kábelként került azonosításra.

Az épület alatt egy védőcső nélküli kábel húzódott és e fölött volt két szürke védőcső, amiben nem volt kábel.

Ezeket a [REDACTED] létesítette és azt a II.r.alperes nem vette át, nem az ő tulajdonát képezte, képezi. Annak esetleges lezárása a [REDACTED] feladat illetve kivitelezője mint tulajdonos feladata lett volna.

Ez a kábel a II.r.alperes részéről soha nem volt csőbe helyezve.

Az épületek tervezésekor a II.r.alperes kérte ezen kábel áthelyezését és ideiglenes védelembe helyezését.. Az épület megépítése előtt a kivitelező [REDACTED] védelmet épített a kábel köré és tartalék csövek kerültek kiépítésre. Ez az [REDACTED] által létesített a védelem és a tartalék csövek nem kerültek a II.r.alperes tulajdonába azokat a II.r.alperes nem vette át, és csak ideiglenes jelleggel fogadta el, mint mechanikai védelem és meghibásodás esetén szakasz csere lehetőségének biztosítására az építkezés alatt. A II.r. alperes ezen csöveket soha nem használta és nem is tudta volna használni, mivel a járda építéskor ezeket megrongálták az épület másik oldalán.

A II.r.alperes ezen kábele „U” acélidommal került körbevételre a [REDACTED] által és a II.r.alperes kábele és [REDACTED] két szürke csőve közötti tér betonnal került kiöntésre. **Ez a kábel nem került kihúzásra, de a bebetonozás miatt nem is lehetne kihúzni, a mai napig az eredeti helyén van.** A II.r.alperes tudomása szerint, az ezen a kábelben üzemelő több csatornás rendszert 1996-ban kapcsolták le. A csőben 1db helyi kábel ólom köpenyű, papír érszigetelésű kábel volt. A 2007-es feltáráskor a papír a kábelben száraz volt. **Részbeni kihúzására** a 2007-es feltáráskor került sor, erről a képeket A/II.16.sz.alatt csatolta az alapperben a II.r.alperes.

Az alapperben AII/18.sz.alatt csatolt képen képen jól látható a [REDACTED] által készített két cső, amely 2007-ben is üres volt abba a II.r.alperes csövet nem húzott be. Azaz látható, hogy az alperes nem húzta ki a kábeleit a védőcsőből, így azokat lezárni sem kellett, mivel azokat a [REDACTED] létesítette és azok nem kerültek a II.r.alperes tulajdonába, üzemeltetésébe és az ő feladata lett volna azok esetleges lezárása.

Mivel a védelembehelyezést is a [REDACTED] végezte ezért annak munkaárának tömörítése is az ő feladata, felelőssége lett volna.

A Kúria részítéletében a fentiekkel ellentétben arra az álláspontra helyezkedett, hogy az épület megépítésekor a II. rendű alperes jogelődjének érdekkörébe tartozó két távközlési vezeték az épület alatt maradt, a kábelek eltávolítását követően a védőcsövek elzárására nem került sor. Álláspontka szerint minderre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást úgy, hogy a megfelelően kiiktatásra nem került távközlési kábelek, illetve védőcsövek állapotáért, és az ebből eredő, azzal összefüggésbe hozható károsodásért a II. rendű alperes felelőssége megállapítható.

A Kúria részítéletében arra az álláspontra helyezkedett mely szerint a kábelek kiváltása kellő gondosság mellett nem csupán a vezetékek más nyomvonalra helyezését jelenti, hanem az épület állékonyságának és biztonságának érdekében a védőcsövek betömedékelését, vagy eltávolítását, vagyis a lakóház alatti megfelelő támasz biztosítását. Erre jogszabályi kötelezettség, előírás nincs, azonban a kellő gondosság tanúsítása mellett ennek meg kellett volna történnie.

Álláspontja szerint nem kell ahhoz jogszabályi kötelezettség, illetve annak megszegése, hogy az alperesek kártérítési felelőssége megállapítható legyen.

A Kúria részítéletében a tényekkel és dokumentumokkal illetve a [REDACTED] szakvélemény kiegészítésével ellentétben hivatkozott arra, hogy:

- a kábelek eltávolításra kerültek (ezzel ellentétben a II.r.alperes bizonyította hogy nem kerültek kihúzásra a kábelek)

- a védőcsövek le nem zárását a II.r.alperes felelősségi körébe helyezte, holott a védőcsövek, így a két üresen cső a [REDACTED] kivitelezésében és tulajdonában volt így a II.r.alperest e körben felelősség nem terhelhette

- nem vizsgálta, hogy mivel a védőcsövek kialakítását, a védelembehelyezést is a [REDACTED] végezte ezért a tömörítés, tömedékelés is az ő felelőssége volt

- a II.r.alperessel szemben a kellő gondosság elmulasztását hívja fel (megjegyezzük minden jogszabályi hivatkozás nélkül) olyan munkálatok el nem végzése miatt ami a beruházó [REDACTED] és a kivitelezője feladata lett volna.

- jogellenesség hiányába a II.r.alperessel szemben a Kúria részíteleiben az elvárhatóságot olyan széles körben értelmezte, amivel más tulajdonában lévő eszközre is kiterjesztésre került, ami nyilván nem felel meg a jogszabályok értelmezésének, annak céljának és a józan észnek sem

A Kúria ítéletében egyáltalán nem indokolta meg, hogy miért tért el a másodfokú bíróság által a vonatkozó és igazolt dokumentumokkal és a [REDACTED] kiegészített szakvéleményében alátámasztott tényállástól, nem indokolta meg, hogy miért terjesztette ki a II.r.alperes felelősséget a más tulajdonában álló eszközökkel kapcsolatban, valójában nem indokolta meg hogy a II.r.alperes felelősségét mire alapította, valójában ez nem is derül ki a részíteleiből. A fenti iratellenesség olyan fokú ami felveti, hogy a Kúria a részíteleinek meghozatala során minden rendelkezésre álló okiratot, perbeli dokumentumot kellő alapossággal vett figyelembe döntéshozatalakor.

Álláspontunk szerint a perben csatolt dokumentumok, tanúvallomások és a társasház építése kori a hírközlésre vonatkozó jogszabályok alapján a kábelek kiváltásának elmaradásáért a II.r.alperes felelőssége nem állapítható meg.

Az beruházáskor hatályos építésügyről szóló 1964. évi III. törvény (továbbiakban *Ét*) egyértelműen rögzítette, hogy:

Ét. 50. § (1) A kivitelező felelős az építőipari tevékenységgel kapcsolatos jogszabályok, szabványok és egyéb előírások, továbbá a hatósági engedélyek megtartásáért, valamint a szerződésből eredő kötelezettségeinek teljesítéséért

Az építési engedélyezési dokumentációnak, így az építési engedélynek is része a közműszolgáltatók nyilatkozata (feltételrendszere) az építési majd használatbavételi engedélyhez.

Jelen esetben egyértelmű tény, hogy a kivitelezés során eltértek a II.r.alperes közműkezelői nyilatkozatában foglaltaktól és így az építési engedélytől is.

A kivitelező és a beruházó eltért az építési engedélytől, amelynek része a közműkezelői nyilatkozat is és az abban foglaltak is.

Nem volt vitás a per során, hogy az épületeket a [REDACTED] **nyomvonalára tervezték rá.** A II.r.alperes jogelődje az 1980.10.10-én kelt egyeztetési emlékeztetőben az épület megépítésének **feltételeként előírta, hogy végleges megoldásként új nyomvonalra kell a kábelt kiváltani.** Az építkezéskor hatályos Posta tv. a postáról és a szóló 1964. évi II. törvény 19§-a előírta, hogy:

19. § (1) Új építmény létesítése, építmény felújítása, átalakítása vagy lebontása esetén az ingatlanon levő postai vezetékek vagy berendezés eltávolításának, illetőleg áthelyezésének költségei azt terhelik, aki a vezetékek vagy berendezés eltávolítására, illetőleg áthelyezésére okot adott.

A fentiek jogszabályhely alapján a **beruházónak, illetve a kivitelezőnek** meg kellett volna rendelni a II.r.alperestől a hírközlési kábelek kiváltását, annak hiányában pedig az építeshatóságnak meg kellett volna tagadnia a használatbavételi engedély megadását. A II.r.alperesnek nem volt olyan kötelezettsége (ma sincs ilyen kötelezettsége a hírközlési szolgáltatóknak) hogy a közműkezelői nyilatkozatban foglaltak nem teljesítése esetén az ott előírt munkákat saját költségén a beruházó/kivitelező helyett elvégezze.

Mivel a II.alperes előírása ellenére a kiváltás nem történt meg, a **II.r.alperes mint közműtulajdonos nem járult hozzá a hatósági műszaki átadáshoz.**

Ezt követően a III.r alperes (ill.annak jogelődje) kötelezettséget vállalt arra, hogy a kábel kiváltását elkészítteti, így a II.r.alperes akkor képviselője **ideiglenesen** hozzájárult az épületek műszaki átadásához. A kábelek áthelyezése az épület alól a III.r.alperes és az építtető (illetve kivitelező) mulasztása miatt nem történt meg. A III.r.alperes 1987.01.23-án kelt iratában bejelentette illetve tájékoztatta a II.r.alperest arról, hogy :

„ természetesen számontartjuk e tekintetben a kötelezettségeinket és a tervezett kábel kiváltását a tervek szerint a közeljövőben tervezzük illetve megépítjük.

Azaz maga a III.r.alperes is elismerte hogy a kiváltás az ő kötelezettsége lett volna. Bár eredetileg ez a kötelezettség a kivitelezőt, illetve az építési engedély jogosultját terhelte.

Azt természetesen a II.r.alperes nem vitatja, hogy az épület alá tervezett kábeleket új nyomvonalra kellett volna helyezni az építkezés megkezdésekor, **sőt annak szükségességét a közműkezelői nyilatkozatában, hozzájárulásában kifejezetten jelezte, előírta.** A II.r.alperes a használatbavételi engedély kiadásához is csak és kizárólagosan ideiglenesen járult, hozzá azzal a feltétellel, hogy a városi tanács a kiváltás elvégzésére utólagosan kötelezettséget vállalt. Ami egyébként meg is felelt a posta tv.idézt 19§(1) bekezdésében rögzített egyértelmű előírásoknak.

A kábelek kiváltásának elmaradása valóban tudatos magatartás eredménye volt, azonban ez a tudatos magatartás **a kivitelező és beruházó felelőssége volt, hiszen egyértelműen eltértek az építése engedélytől, Hibázott a építés hatóság mivel a tervtől, építési engedélytől (amelynek része volt a II.r.alperes közműkezelői előírása) való eltérés és a kiváltás elmaradása ellenére a használatbavételi engedélyt megadta és nem írta elő és nem követelte meg a kiváltás megtörténtét, és egyértelmű felelősség terheli a III.r.alperest (jogelődjét) aki egyértelmű kötelezettségvállalást tett a kiváltás elvégzésére, írásban vállalva és elismerve arra vonatkozó kötelezettségét. A tudatosság ezen szereplők részéről állapítható meg, a II.r.alperest e körben mulasztás nem terheli.**

Tekintettel arra a magatartásra, hogy a II.r.alperes végig írásban jelezte, előírta a kiváltás kötelezettségét még a használatbavételi engedélyhez való ideiglenes hozzájárulását is a III.r.alperes írásbeli kötelezettségvállalása alapján adta meg, a II.r.alperest még gondatlanság sem terheli a kiváltás és a kábelek új nyomvonalra helyezése tekintetében, hiszen pont a fentiek bizonyítják, hogy a II.r.alperes nem nyugodott bele a kiváltás elmaradásába.

A kiváltás nem a II.r alperes kötelezettsége volt, hanem a beruházó illetve kivitelező – majd azt átvállaló – önkormányzaté. A II.r.alperestől kifejezett előírása ellenére ezt a

munkát nem rendelték meg. Ez a beruházás nem a II.r.alperes beruházása volt, így a kiváltással kapcsolatban semmiféle kötelezettség nem terhelte.

A II.r.alperes felelősségét a részítélet a vonatkozó jogszabályokba ütközően állapította meg. A távközlési kábelek kiváltása nem a II.r.alperes kötelezettsége volt és így felelőssége sem állapítható meg. A fentiekben már bemutattuk, hogy az építkezéskor hatályos **Posta tv. a postáról és a szőlő 1964. évi II. törvény 19§-a** előírta, hogy:

19. § (1) Új építmény létesítése, építmény felújítása, átalakítása vagy lebontása esetén az ingatlanon levő postai vezetékek vagy berendezés eltávolításának, illetőleg áthelyezésének költségei azt terhelik, aki a vezetékek vagy berendezés eltávolítására, illetőleg áthelyezésére okot adott.

Az első fokú eljárás során a II.r.alperes semmilyen jogellenes magatartása nem került bizonyításra, nem is kerülhetett hiszen a II.r.alperes sem jogellenes magatartást nem tanúsított, sem mulasztást nem követett el.

A [REDACTED] felelősségét nem mentesíti, hogy később a tulajdonosa kvázi átvállalta a kiváltás kötelezettségét, hiszen az építési engedély alapján azt neki el kellett volna végeznie.

A II.r.alperes a korábban csatolt dokumentumokkal bizonyította, hogy semmiféle felróható magatartás nem terheli, a perbeli kábelek tekintetében a Ptk 339§(1) bekezdése alapján úgy járt el, ahogy az általában elvárható volt. Az építkezéssel kapcsolatban a II.r.alperes előírta a kábel kiváltásának kötelezettségét, a kábel tényleges áthelyezéséről az építetőnek illetve a kivitelezőnek kellett (volna) gondoskodni illetve az építéshatóságnak kellett volna az előírtakat érvényesítenie.

Álláspontunk szerint a kár az I.r.alperes tevékenységével összefüggésben keletkezett. Az igazságügyi szakértők is megállapították, hogy ha nincs csőtörés, az épületkár sem következik be.

A kiegészítő szakvélemény (33.old.) rögzíti, hogy :

„ a beruházó, építő a tervben előírt kötelezettségeinek a többségét teljesítette, de elmaradt néhány olyan kötelezettség elvégzése, amely hatással volt az épület károsodására .”..Az épület helyén és az épület közvetlen közelében az elbontott vízvezeték és a többi elbontott közművezeték kiemelt munkagödörrel megfelelő minőségi talajjal kellett volna visszatölteni, rétegesen megfelelő tömörségi fokra tömörítve.”

Ezen tömörítést nem a II.r.alperes végezte, hanem a kivitelező és nem is a II.r.alperes megbízásából !!

A szakértői vélemény egyértelműen megállapítja, hogy : **„ az épület károsodását az ÉK-i sarka melletti acél vízvezeték kilyukadása következtében talajba jutó víz okozta. A talajba jutó közművíz, a talajba jutó vízmennyiségtől függően lecsökkentette a talaj szilárdságát és teherbírását és a makropórusos lösztalajok a bejutó víz hatására változó mértékben roskadtak. A kilyukadt vízvezetékéből kiáramló víz a környező talajhoz képest lazább munkarétegekben a felperesi épület alatti talajokban jutott (20.old.) „ a károsodási körülmények alapján akár több hét óra is folyhatott a víz a kilyukadt vezetékből. Ha az előírásoknak megfelelően eltávolították volna az építkezés megkezdésekor, akkor is**

bekövetkezett volna az épület károsodása, hiszen a régi vízvezeték cső munkáárka is bevezette volna a vizet az épület alá.”

Természetesen amennyiben még a perbeli beruházás előtt a II.r.alperes tulajdonában lévő kábel kiváltásra került volna akkor azt a II.r.alperes új nyomvonalra helyezte volna, ebben az esetben a régi kábel megszüntetésre került és az új nyomvonal pedig a beruházáson kívül került volna elhelyezésre.

Tekintettel arra, hogy a kiváltás a II.r.alperes egyértelmű nyilatkozata ellenére nem került sor így kábel a helyén maradt, annak védelembe helyezését a [REDACTED] végezte el nem megfelelő minőségben, és az alépítmény (védőcső) nem került a II.r.alperes tulajdonába.

A kábelek önmagukban nem tudták volna vezetni a vizet, csak az alépítmény vagyis a védőcső ami a [REDACTED] tulajdonában maradt.

A II.r. alperes egyrészt nem nyugodott bele,, a kábelek eredeti helyén maradásába a II.r.alperes folyamatosan jelezte a kiváltás szükségességét, a használatbavételi engedélyhez nem (illetve ideiglenesen járult hozzá,) másrészt és ez a legfontosabb az hogy a II.r.alperesnek nem volt kötelezettsége az, hogy a kiváltást saját maga, saját költségén elvégezze. Ezt sem a felperesek sem a Kúria jogszabályokkal nem tudta alátámasztani.

A II.r.felperes kártérítési felelőssége jogellenes magatartás, felróhatóság és okozati összefüggés hiányában nem állapítható meg.

A II.r.alperes nem szegte meg a rPtk 4§-ban foglaltakat, és úgy járt el ahogy az az adott helyzetben elvárható volt. A vizet vezető (feltételezve) védőcsövet nem ő létesítette, abból kábelt nem húzott ki, így utólag nem is kellett azt lezárnia, mivel a védőcső nem az övé volt, így szakaszonkénti (amelyre sem technológiai , sem szabvány, sem jogszabályi előírás nincs) zárást sem kellett végeznie.

Szó sincs semmiféle belenyugvásról a II.r.alperes részéről, hiszen nem volt cselekvési helyzetben nem volt beruházó és nem volt kivitelező, sem hatóság a beruházás során, a közműkezelői nyilatkozatát az építési engedélyhez megadta az abban foglaltak teljesítését a hatóságnak lett volna jogköre kikényszeríteni, a szolgáltatónak nem. A II.r.alperes végig konzekvens magatartást tanúsított, nyilatkozatai egyértelműek és következetesek voltak, sem joga sem kötelezettsége nem volt a kiváltást kikényszerítésre, és annak saját költségén való elvégzésére. Az hogy közműkezelői nyilatkozatra jogosult volt az építési engedélyezési eljárásban nem jelenti azt, hogy ha a kivitelező az abban foglaltakat nem teljesíti azért a nyilatkozattevő szolgáltató/közműtulajdonost felelősség terhelné, (ezt a I.r.felperes jogszabályi hivatkozással alá sem tudta támasztani) annak megkövetelése építéshatóság feladata és hatásköre, a közműtulajdonos annyit tehet, hogy max nem veszi át az új létesítést – ahogy arra a [REDACTED] által létesített védőcső tekintetében sor került.

A II.r.alperes magatartása és a bekövetkezett kár között okozati összefüggés nincs, a csőtörésből származó vizet vezető védőcső (ha volt ilyen) nem az alperes tulajdonában volt, Az egyetemleges kötelezésnek álláspontunk szerint nem voltak meg a feltételei.

A fentiek mellett a [REDACTED] és az I.és III.r.alperes egyetemleges kötelezésére a perben jogszerűen nem kerülhetett sor. A [REDACTED] és az I.és III.r.alpereseknek a felperes által kifogásolt magatartása okozatilag nem kapcsolódik egymáshoz. Az egyik magatartásnak a másikkra ráhatása nem volt, a [REDACTED] magatartása nem könnyítette meg, illetve tette

lehetővé az I.r.alperes károkozását és az I.r.alperes magatartása sem segítette elő semmilyen módon a [REDACTED] állítólagos károkozását.

Ennélfogva, az alperesek relációjában közös károkozásról elsősorban azért nem beszélhetünk, mert az alperesek magatartása közötti oksági kapcsolat teljes mértékben hiányzik. Az egyik alperes felelősségének megállapítása ugyanis a másik alperes felelősségének megállapíthatóságát kizárja. A Kúria (és az elsőfokú bíróság) közös károkozás és az egyetemlegesség tekintetében ilyen megalapozatlanul kiterjesztő annak jogszabályi céljába és Alaptörvénybe ütköző értelmezése nyilvánvalóan nem felel meg a józan észnek és a közjónak illetve nem szolgál erkölcsös és gazdaságos célt.

Az Alkotmánybíróság a fentiekben már hivatkozott **7/2013. (III. 1.) sz.**alatti határozatában (33) kifejtette azt is, hogy az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Az alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal, esetünkben a Pp 221. § (1) bekezdésében foglaltakkal, mely szerint: *„Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. „*

Az AB fenti határozata szerint, az Alaptörvény 28. cikk első mondata úgy rendelkezik, hogy „[a] bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.” Az Alaptörvény 28. cikke tehát a bíróságokkal szemben azt a követelményt fogalmazza meg, hogy ítékezésük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék és alkalmazzák. Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e.

Az indítványozó természetesen nem a bizonyítékok felülmérlegelését kéri a T.Alkotmánybíróságtól, hiszen az AB gyakorlata szerint az Alkotmánybíróság a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon. Az indítványozó nem azt kéri, hogy az AB vizsgálja azt, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat.)3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, ABK 2012, 504-505.; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, ABK 2012, 622-624; Indokolás [5])

A fentiekhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.** A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben **azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.**

Az indítványozó arra kéri a T.Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra is figyelemmel vizsgálja meg, hogy a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásához fűződő jog követelményeinek megfelelően alkalmazta-e a Pp. 221. § -ban foglalt, indokolási kötelezettségre vonatkozó szabályokat, illetve, hogy számot adott-e a feleknek az ügy lényeges körülményeit érintő észrevételeiről. Az indítványozó álláspontja szerint is, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásához fűződő jog azt a minimális tartalmi követelményt állítja a felülvizsgálati bíróság elé hogy a jogerős ítéletet felülvizsgáló bírói döntés indokolásával szemben, az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be. Ennek megfelelően a Pp. 221. § bírói alkalmazása akkor van összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos szabállyal, ha az ítélet indokaiból e minimális tartalmi követelmények kitűnnek.

Az indítványozó álláspontja szerint alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinti, hogy a tisztességes eljárásához és a jogorvoslathoz fűződő alapjogok érvényesülnek-e akkor, ha a bíróság az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazását sértően jár el, és ezzel megakadályozza a jogszabály céljának érvényesülését.

A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az egyéni jogvédelem mellett, és azt erősítőleg az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény is {3/2015. (II. 2.) AB határozat (a továbbiakban Abh1.), Indokolás [18]} Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmának érvényre juttatása mellett azt is, **hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság a jogszabály célját az alkotmányosan szükséges mértékben figyelembe vette-e.**

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat elsősorban azok céljával összhangban értelmezzék. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell a jogszabály céljának érvényesülését, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat elsősorban arra tekintettel kell értelmeznie. A Kúria

álláspontunk szerint ezzel szemben nem látott indokot az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazására, alaptörvénybeli kötelezettsége ellenére nem vette figyelembe a jogszabály célját.

Az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.

Az Alkotmánybíróság a később számos határozatában megerősített, és hatályos, következetes gyakorlatának megfelelő, 6/1998. (III. 11.) AB határozatában megállapította, hogy „a *fair trial* olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás «méltánytalan» vagy »igazságtalan«, avagy »nem tisztességes«” (ABH 1998, 95.) {legutóbb megerősítette a 3254/2018. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [41]}. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: „elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve” {lásd 20/2017. (VII. 18.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [17]; vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]}.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, hogy pusztán az a tény, hogy a bíróság a jogszabály céljának vizsgálata után azzal ellentétes tartalmú döntést hoz, nem eredményez minden esetben és feltétlenül alaptörvény-ellenességet. Egy ilyen követelmény a jogrend működőképességet veszélyeztető rugalmatlanságát idézhetné elő. Maga az Alaptörvény 28. cikke is akként fogalmaz, hogy a jogértelmezésnek a jogszabály célját elsősorban kell figyelembe vennie, és nem zárja ki, hogy a jogszabály tartalmának megállapításakor a bíróság egyéb szempontokra is figyelemmel legyen, és hogy ezek mérlegelése során, indokolt esetben, a jogszabály eredeti céljával ellentétes következtetésre jusson. Az a bírósági mérlegelés azonban, amely a jogszabály céljának vizsgálatát teljes mértékben és kifejezetten kizárja, már alaptörvény-ellenesnek minősül.

Az indítványozó utal az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozatára, mely szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmezésekor a korábbi Alkotmány tisztességes eljáráshoz fűződő joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlata a jelen ügyben is relevanciával bír.

Az alapul szolgáló ügyre tekintettel a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez az indítványozó szerint a bíróságoknak a Ptk 339 §- és a 4§- jogellenesség és kárfelelősség és felróhatóság fogalmára vonatkozó téves és alaptörvény-ellenes jogértelmezése vezetett. Az indítványozó természetesen tudatában van annak, hogy a bírói függetlenség Alaptörvényben is rögzített elvére tekintettel a bíróságok jogértelmező tevékenysége főszabály szerint nem vonható alkotmánybírósági kontroll alá. Álláspontunk szerint azonban a bírói döntés alaptörvény-ellenességét eredményezi, ha a bíróság egy, az ügy érdemét lényegesen befolyásoló körülményt az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabályokat sértő, téves jogértelmezéssel kivon a bizonyítandó, illetve bizonyítható kérdések köréből. Így a bizonyítás lehetőségének megtagadásával megsérti a fél tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

Az indítványozó álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott felülvizsgálati részítélet sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiságot, a XXIV. cikk (1) bekezdésében, és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a 28. cikkben foglaltakat.

A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmánybíróági gyakorlatát összefoglalóan tekintette át a már jelen indítványunkban hivatkozott 7/2013. (III. 1.) AB határozat, melyben az Alkotmánybíróság megerősítette, hogy **a tisztességes eljárás (*fair trial*) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is magában foglalja, és az eljárás egészének, valamint körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.** Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is tartalmazza. (ABH 1998, 91, 98–99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely a jogi szabályozással szembeni azon alkotmányos igényt jelenti, hogy **a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben döntsön. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárásjogi garanciák érvényesüléséhez, mivel az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.** A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben leszögezte, hogy egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével, azonban nevesíthető számos olyan követelmény, amely minden eljárás esetében feltétel ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön.

3179/2018. (VI. 8.) AB határozatban hangsúlyozta az Alkotmánybíróság, hogy „az adott ügyben alkalmazandó jogszabályoknak pusztán a nyelvtani értelmezése nem felel meg az indokolt bírói döntéssel szemben támasztott alkotmányos követelményeknek. Ennek oka, hogy az Alaptörvény 28. cikke azt a kötelezettséget rója a bíróságokra, hogy a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. A bírói jogalkalmazás folyamatában a jogszabályok értelmezése egy olyan komplex indokolást igényel, amely a szintaktikai mellett a teleologikus és a rendszertani értelmezés szempontjait is felismeri, értékeli és egymásra tekintettel ütközteti. A jogértelmezés ezen bíró által érvényesített, komplex folyamatában az irányadó jogi normákat a rendszertani értelmezés keretében nemcsak egymásra tekintettel, hanem a jogalkotó céljára és az Alaptörvényre figyelemmel is értékelni kell a konkrét ügyben”

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint azonban „az Alaptörvény 28. cikke a formális jogszerűsége túlmutató, olyan alkotmányjogi szempontból értékelhető tartalmi követelményeket támaszt a bírói döntések indokolásával szemben, amelyek értelmében a bíróságnak a döntése szempontjait, indokait kellő részletességgel bemutatnia {3305/2017. (XI. 24.) AB határozat, indokolás [41]; megerősítve 3179/2018. (VI. 8.) AB határozat [82]}.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában – kifejezetten az Abtv. 27. §-án alapuló hatáskörével összefüggésben – megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos arra vonatkozó gyakorlatát, hogy az abból fakadó alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők (Indokolás [27]). [29] Az Alkotmánybíróság – többek között – a 3375/2018. (XII. 5.) AB határozatában összefoglalóan megállapította, hogy a tisztességes eljárás (*fair trial*)

olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.]. [30] Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmával összefüggésben azt is kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll.

[35] Az Alkotmánybíróság a konkrét ügyben lefolytatott vizsgálata során hangsúlyozta: „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. **Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.**” {Lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]; 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}

[41] Az Alkotmánybíróság itt is szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy a tényállás megállapítása és ezzel összefüggésben a felek indítványai alapján elrendelt bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése bírói kompetencia {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. **Ugyanakkor a bírói eljárás ebben a mozzanatában sem lehet önkényes: a bizonyítási eljárás során hozott bírói döntések tartalmának, illetve a bizonyítékok értékelésének abszolút korlátja az ítéleti indokolás részletessége** {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}

Álláspontunk szerint a Kúria részitélete a fentiekben kifejtett okokból az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseiben ütközik, ellentétes az Alkotmánybíróság jelen beadványunkban a tisztességes eljárás és a jogértelmezés körében kifejtett álláspontjával, így a kérjük annak megsemmisítését.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A II.r.alperes a támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését kezdeményezte az alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az indítványozó jelen beadványához csatolja a T.Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó meghatalmazását.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó nem járul hozzá adatainak nyilvánosságra hozatalához, az indítványozó jogi képviselője igen

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Szekszárdi Törvényszék 16.G.40.001/2017/5.sz.elsőfokú részitélete
Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Gf.V.40.013/2018/12.sz.alatti részitélete
Kúria Pfv.III.20.875/2018/12.sz.alatti részitélete
Pécsi Törvényszék 16.G.40.001/2017/41.sz alatti végzése

Sopron, 2020.02.01.

Tisztelettel:

Dr. Cserich - Dr. Gyovai Ügyvédi Iroda
Dr. Cserich Zsolt

Dr.Cserich Zsolt
ügyvéd

indítványozó jogi képviselője